

Đề bài:

Tả quang cảnh
nhà Dăm Săn sau
khi chiến thắng
Mtao Mxây.

Bài làm

Bạn đã bao giờ được dự một buổi tiệc mừng chiến thắng của người Tây Nguyên chưa? Tôi cũng thú thực, chưa bao giờ được chứng kiến cái cảnh ăn mừng nhộn nhịp ấy. Tuy nhiên, sau khi đọc sử thi *Đăm Săn* và được học đoạn trích “*Chiến thắng Mtao Mxây*”, tôi cứ có cảm giác mình đã từng được dự vào cái không khí tung bừng trong buổi tiệc ăn mừng chiến thắng ở nhà tù trưởng Đăm Săn.

Đăm Săn là một tù trưởng anh hùng. Chàng đã lập được một chiến công lừng lẫy đó là đánh thắng tù trưởng thù địch Mtao Mxây để giành lại vợ, cũng tức là để mở rộng lãnh thổ của bộ tộc, làm cho bộ lạc mình càng trở nên hùng mạnh.

Hôm ấy quang cảnh nhà Đăm Săn thật vui tươi, tấp nập. Trước tiên phải kể đến đoàn người tơi tở của Mtao Mxây đông như bầy cá tong, ùn ùn như kiến, như mối, mang của cải về nhà chủ mới: Đăm Săn. Cùng lúc đó chàng vừa về đến nhà, lập tức hô gọi tơi tở mang rượu, bắt trâu dâng cúng thần, cúng tổ tiên, mở tiệc ăn mừng cho anh em trong nhà cũng như tất cả bà con trong làng. Tất cả các chiêng, các trống, cồng, chũm chọe cũng được mang ra. Âm thanh của các nhạc khí của nhà tù trưởng Đăm Săn cùng rung lên rộn ràng “khiến voi, tê giác trong rừng quên không cho con bú, ếch nhái dưới gầm sàn, kì nhông ngoài bãi phải ngừng kêu”. Nhà Đăm Săn hôm nay đông nghịt khách, có rất nhiều tù trưởng từ phương xa đến. Còn Đăm Săn chàng nằm trên võng, tóc thả trên sàn, húng tóc chàng ở dưới đất là một cái bông hoa, mùi thơm bay ra ngào ngạt. Bữa tiệc linh đình đã được chuẩn bị chu đáo. Cùng một lúc cả chủ, khách, dân làng, tơi tở ăn uống rào rào, thịt lợn, thịt trâu ăn không ngớt, thịt lợn ăn đến cháy đen hết ống le, thịt dê ăn đến cháy đen hết ống lồ ô. Máu bò, máu trâu đọng đen khắp sàn hiên. Dây cồng, dây chiêng giăng như mạng nhện. Chỉ vàng, chỉ đỏ như hao dăm piết. Tù trưởng Đăm Săn hôm nay vui sướng quá chừng, chàng uống không biết say, ăn không biết no, trò chuyện không biết chán. Mà đâu chỉ tù trưởng Đăm Săn vui, tất cả mọi người cùng hoan hỉ ra mặt, các chàng trai đi lại ngực đụng ngực, các cô gái đi lại vú đụng vú. Xung quanh cả một vùng nhào ra như nước. Lươn trong hang, giun trong bùn, rắn hổ, rắn mai đều chui lên nằm trên cao sưởi nắng. Ếch nhái dưới gầm nhà, kì nhông ngoài bãi thì kêu inh ỏi suốt ngày đêm. Rõ ràng là tù trưởng Đăm Săn đang giàu lên. Chiêng lắm, la nhiều, voi cả bầy này, tơi tở nhiều vô kể và bè bạn thì nhiều như nôm như xếp. Bữa tiệc linh đình đông vui đó sẽ không chỉ diễn ra một hai hôm, mà kéo dài suốt cả mùa khô cho đến lúc nào rượu nhạt, ché voi thì khách mời lần lượt ra về.

Thật là một bữa tiệc mang đậm hương vị của núi rừng, ngập tràn niềm vui chiến thắng. Đó là bữa tiệc của những con người Tây Nguyên mộc mạc, hồn nhiên, yêu đời. Cuộc sống của họ mang tính cộng đồng rất cao. Tù trưởng Đăm Săn là nhân vật trung tâm của sử thi anh hùng dân tộc Ê-đê, đồng thời chàng cũng là niềm tự hào, là lí tưởng xã hội của toàn thể cộng đồng. Do vậy bữa tiệc ở nhà chàng hôm ấy như một ngày vui của toàn thể buôn làng.

(Bài do cô giáo Nguyễn Hồng Kiên cung cấp)